

[Damgaard Nielsen]

kartoffelavlere kører med det gode gammel-dags princip om udbud og efterspørgsel og er – i hvert fald når det drejer sig om spisekartofler og læggekartofler – fuldstændig uden for EF-restitutioner af nogen som helst art.

Niche- og biprodukter anerkender Fremskridtspartiet fuldt ud, og vi respekterer også den indsats, der gøres inden for de områder – minkavl er et godt eksempel på, hvad det kan føre med sig – men vi mener så afgjort, at staten skal holde sine fingre fra det, for det kan nemt blive skævt og vildledende, hvis den giver tilskud til noget, som alligevel ikke er bæredygtigt.

Økologisk landbrug er der jo snakket en hel del om. Så vidt jeg erindrer, var der en hel del landmænd, der havde ret så store besætninger og kørte udelukkende på græs og indkøbt kraftfoder. De havde måske også større besætninger, end jordarealet kunne bære. Der blev ikke brugt kunstgødning, og de gjorde så godt som heller ikke brug af sprøjtemidler. Det var netop den slags landbrug, hele hetzen startede imod for ganske få år siden. Da blev gyllen pludselig til gift. Jeg forstår knap, at man nu ønsker at køre det hele tilbage igen, og så kan man begynde en ny hetz imod landbruget. Jeg vil godt advare i hvert fald dem, der går ind for økologisk landbrug, hvis de overgår det hele med gylle og så begynder forfra igen. Det tyder på, at der er nogle, der ikke har forstået noget af det.

Der nævnes også i redegørelsen lidt om halm til fjernvarmeværker og hvad ved jeg. Jeg tror, at vi skal være vældig varsomme med at presse halm sammen og køre det til varmeværker, når en snitter på en mejetærsker kan gøre nøjagtig det samme, nemlig få halmen tilbage i naturens kredsløb. Der er ingen idé i at bruge halvanden liter dieselolie på presning og læsning og kørsel af halm, og hvad ved jeg, plus en masse timeløn for at erstatte nogle ganske få liter fyringsolie, som kan købes for endnu mindre end dieselolien. Derfor skal mit bud på det være, at den halm, der er tilovers, må vi have ind i det økologiske system og kredsløb igen.

Virksomhedsskatteordningen, som også blev nævnt, synes jeg er ganske uinteressant for de indkomster, der ligger på omkring 150.000 kr. Der kan måske være enkelte, der kommer så højt op i indkomst, at det kan

være af betydning at få en virksomhedsskatteordning igennem.

Jeg kan se, at min taletid er ved at løbe ud. Jeg vil godt lige til sidst vende mig til den fremskrivning af bruttofaktoringdommen, som følger med redegørelsen. Den er holdt i alt for optimistiske toner, når man tager i betragtning, hvad der blev vedtaget netop for en uge siden i det høje Ting. Der hænger en tordensky over landbruget, vi skal halvere kvælstofudledningen, og det vil være helt forkasteligt, hvis den fremskrivning bliver brugt af erhvervsvejledere over for skolebørn og unge, der skal ind i landbruget. Lad os først få slået fast, hvad det kommer til at betyde for landbruget med en halvering af kvælstofudledningen her og nu.

Jeg vil godt bede ministeren om at komme med en ny redegørelse, der tager højde for det dagsordensforslag, der blev vedtaget her i sidste uge. Jeg ved godt, at redegørelsen er skrevet umiddelbart før denne debat, men enten er fremtidsforudsigelserne eller hvad vi vil kalde dem skrevet imod ministerens overbevisning, eller også har ministeren her i det høje Ting stemt imod sin overbevisning, da vi stemte om det radikale dagsordensforslag for en uge siden. De to ting passer slet ikke sammen. Jeg ville gerne, at vi kunne få en ny redegørelse, der var ført ajour med hensyn til, hvad der sker med landbruget, når vi skal halvere kvælstofudledningen.

Det er efter min mening højst ejendommeligt, at ministeren stemte for det dagsordensforslag, der ramte landbruget allerallerhårdst. De øvrige forslag kunne man så kommentere, og det har jeg også gjort, men der var immervæk sat tal på, og det kunne landbruget så have regnet sig frem til. Det kan vi ikke med det her.

Albrechtsen (VS):

Desværre har Fremskridtspartiet helt ret, når man påpeger, at den redegørelse, der her er givet af ministeren, slet ikke tager højde for miljømålsætningen. Det er i det hele taget en meget mager redegørelse, ministeren har fremlagt. Hverken for forbrugerne eller for miljøet er der trøst at hente i denne redegørelse.

Ministeren kredser omkring de afgørende problemer uden rigtig at tage fat i det virkelige afgørende, nemlig forholdet mellem